
Meghadutam Kalidasa's Cloud Messenger

——
मेघदूतम् (कालिदास)

——
Document Information

Text title : Meghaduta Kalidasa's Cloud Messenger

File name : meghanew.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Avinash Sathaye, Jost Gippert

Proofread by : Avinash Sathaye, Rajani Arjun Shankar

Latest update : April 4, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 17, 2025

sanskritdocuments.org

मेघदूतम् (कालिदास)

पूर्वमेघः

कश्चित् कान्ताविरल-गुरुणा स्वाधिकारात्प्रमत्तः
शापेनास्तङ्गमित-महिमा वर्षभोग्येण भर्तुः ।
यक्षश्चक्रे जनकतनया-स्नान-पुण्योदकेषु
स्निग्धस्त्रया-तरुषु वसतिं रामगिर्याश्रमेषु ॥ १.१ ॥

तस्मिन्नद्रौ कतिचिद्वला-विप्रयुक्तः स कामी
नीत्वा मासान् कनकवलय-भ्रंशरिक्तप्रकोष्ठः ।
आषाढस्य प्रथमदिवसे मेघमाश्लिष्ट-सानुं (प्रथम)
वप्रकीडा-परिणतगज-प्रेक्षाणीयं ददर्श ॥ १.२ ॥

तस्य स्थित्वा कथमपि पुरः कौतुकाधान-ढेतोः
अन्तर्भाष्यश्चिरमनुचरो राजराजस्य दध्यौ ।
मेघालोके भवति सुम्बिनोऽप्यन्यथावृत्ति येतः
कण्ठाश्लेष-प्राणयिनि जने किं पुनर्दूरसंस्थे ॥ १.३ ॥

प्रत्यासन्ने नभसि दधिता-श्रुवितालम्बनार्थी
शुभूतेन स्वकुशलमर्थी डारयिष्यन् प्रवृत्तिम् ।
स प्रत्यग्रैः कुटजकुसुमैः कल्पितार्घाय तस्मै
प्रीतः प्रीतिप्रभुभवचनं स्वागतं व्याजहार ॥ १.४ ॥

धूमज्योतिः सलिलमरुतां संनिपातः क्व मेघः
संदिशार्थाः क्व पट्टकरणैः प्राण्णिभिः प्रापणीयाः ।
धृत्यैत्सुक्यादपस्त्रिगणयन् गुड्यकस्तं यथाये
कामार्ता डि प्रकृति-कृपणाश्चेतनायेतनेषु ॥ १.५ ॥

जातं वंशे भुवनविदिते पुष्करावर्तकानां
जानामि त्वां प्रकृतिपुरुषं कामरूपं मघोनः ।

तेनार्थित्वं त्वयि विधिवशाद्दूरबन्धुर्गतोऽलं
याञ्चा मोघा वरमधिगुणो नाधमे लब्धकामा ॥ १.६ ॥

संतमानां त्वमसि शरणां तत् पथोद प्रियायाः
सदृशं मे हर धनपतिकोध-विश्लेषितस्य ।
गन्तव्या ते वसतिरलका नाम यक्षेश्वराणां
बाह्योद्यान-स्थितहर-शिरश्चन्द्रिका-धौतलभ्या ॥ १.७ ॥

त्वामारुढं पवन-पदवीमुद्गृहीतालकान्ताः
प्रेक्षिष्यन्ते पथिकवनिताः प्रत्ययादाश्रसन्त्यः । (प्रत्ययादाश्रसन्त्यः)
ः संनद्धे विरलविधुरां त्वय्युपेक्षेत जायां
न स्यादन्वोऽप्यलमिव जनो यः पराधीनवृत्तिः ॥ १.८ ॥

मन्दं मन्दं नुदति पवनश्चानुडूलो यथा त्वां
वामश्चायं नदति मधुरं यातकस्ते सगन्धः ।
गर्भाधान-क्षणापरिचयात्रूनमाबद्ध-मालाः
सेविष्यन्ते नयनसुभगं भे भवन्तं बलाकाः ॥ १.९ ॥

तां यावश्यं द्रिवसगाणान-तत्पराभेकपत्नीं
अव्यापन्नामविहृत-गतिर्द्रक्ष्यसि भ्रातृजायाम् ।
आशाबन्धः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यङ्गनानां
सधःपाति प्राणयि हृदयं विप्रयोगे रुपाद्धि ॥ १.१० ॥

कर्तुं यस्य प्रभवति महीमुखिलीन्ध्रामवन्ध्यां (महीमुखिलीन्ध्रातपत्रां)
तच्छ्रुत्वा ते श्रवाणसुभगं गर्जितं मानसोत्सः ।
आ कैलासाद्धिस-डिसलयच्छेद-पाथेयवन्तः
सम्पत्स्यन्ते नभसि भवतो राजलंसाः सडायाः ॥ १.११ ॥

आपृच्छस्व प्रियसम्भमं तुङ्गमालिङ्ग्य शैलं
वन्द्यैः पुंसां रघुपति-पदैरङ्कितं मेभवासु ।
काले काले भवति भवतो यस्य संयोगमेत्य
स्नेह-व्यक्तिश्चिर-विरलजं मुञ्चतो वाष्पमुष्णम् ॥ १.१२ ॥

मार्गं तावच्छृणु कथयतस्त्वत्-प्रयाणानुरुपं
सदृशं मे तदनु जलद श्रोष्यसि श्रोत्रपेयम् ।
पिन्नः पिन्नः शिपरिषु पदं न्यस्य गन्तासि यत्र
क्षीणः क्षीणः परिलघु पयः स्रोतसां योपभुज्य ॥ १.१३ ॥

अद्रेः शृङ्गां उरति पवनः किं स्विदित्युन्मुभीभिर्
 दृष्टोत्साहश्चकितयकितं मुग्ध-सिद्धाङ्गनाभिः ।
 स्थानादस्मात् सरस-नियुलादुत्पतोदङ्मुभः पं
 दिङ्नागानां पथि परिहरन् स्थूल-उस्तावलेपान् ॥ १.१४ ॥

रत्नच्छाया-व्यतिकर एव प्रेक्ष्यमेतत् पुरस्ताद्
 वल्मीकाग्रात् प्रभवति धनुःपाण्डुमापाण्डुलस्य ।
 येन श्यामं वपुरतितरां कान्तिमापत्स्यते ते
 अर्द्धेणोव स्फुरितरुचिना गोपवेषस्य विषणोः ॥ १.१५ ॥

त्वय्यायत्तं कृषिकृलमिति भ्रूविलासानभिज्ञैः (भ्रूविकारा)
 प्रीति-स्निग्धैर्जनपद-वधू-लोचनैः पीयमानः ।
 सद्यःसीरोत्कषण-सुरभि क्षेत्रमारुढ्य मालं
 किञ्चित्पश्चाद्-ब्रज लघुगतिर्भूय अेवोत्तरेण ॥ १.१६ ॥

त्वामासार-प्रशमित-वनोपप्लवं साधु भूर्ध्रां
 वक्ष्यत्यध्व-श्रमपरिगतं सानुमानाम्रकूटः ।
 न क्षुद्रोऽपि प्रथम-सुकृतापेक्षया संश्रयाय
 प्राप्ते मित्रे भवति विमुभः किं पुनर्यस्तथोच्यैः ॥ १.१७ ॥

छन्नोपान्तः परिणत-कृलद्योतिभिः काननाम्रैः
 त्वय्यारुढे शिभरमयलः स्निग्धवेणीसवर्णो ।
 नूनं यास्यत्यमरमिथुन-प्रेक्षाणीयामवस्थां
 मध्ये श्यामः स्तन एव लुवः शेषविस्तारपाण्डुः ॥ १.१८ ॥

अध्वकलान्तं प्रतिमुभगतं सानुमानाम्रकूटः
 तुङ्गेन त्वां जलद शिरसा वक्ष्यति श्लाघमानः ।
 आसारेण त्वमपि शमयेस्तस्य नैदाघमत्रिं
 सद्भावाद्भिः कृलति न चिरेणोपकारो मलत्सु ॥ ? ॥

स्थित्वा तस्मिन् वनचरवधू-भुक्तकुञ्जे मुहूर्तं
 तोयोत्सर्ग-द्रुततरगतिस्तत्परं वर्त्म तीर्णः ।
 रेवां द्रक्ष्यस्युपल-विषमे विन्ध्यपादे विशीर्णा
 भक्तिच्छेदैरिव विरयितां भूतिमङ्गे गजस्य ॥ १.१९ ॥

तस्यास्तिक्तैर्वनगज-मदैर्वासितं वान्तवृष्टिः

जम्बूकुञ्ज-प्रतिष्ठतरथं तोयमादाय गच्छेः ।
अन्तःसारं धन तुलयितुं नानिलः शक्यति त्वां
रिक्तः सर्वो भवति छि लघुः पूर्णता गौरवाय ॥ १.२० ॥

नीपं दृष्ट्वा हरित-कपिशं केसरैरर्धरुद्धैः
आविर्भूत-प्रथममुकुलाः कन्दलीश्वानुकच्छम् ।
जग्ध्वाऽरण्येष्वधिकसुरभिं गन्धमाघ्राय योत्प्याः
सारऽगास्ते जललवमुयः सूयधिष्यन्ति मार्गम् ॥ १.२१ ॥

अम्भोभिन्दुग्रहणयतुरांश्चातकान् वीक्षमाणाः
श्रेणीभूताः परिगाणनया निर्दिशन्तो बलाकाः ।
त्वामासाधे स्तनितसमये मानधिष्यन्ति सिद्धाः
सोऽम्भानि प्रियसदयरीसंभ्रमालिङ्गितानि ॥ ? ॥

उत्पश्यामि द्रुतमपि सप्ते मत्प्रियार्थं थियासोः
कालक्षेपं ककुभसुरभौ पर्वते पर्वते ते ।
शुकलापाङ्गैः सजलनयनैः स्वागतीकृत्य डेकाः
प्रत्युधातः कथमपि भवान् गन्तुमाशु व्यवस्येत् ॥ १.२२ ॥

पाण्डुच्छायोपवन-वृतयः केतकैः सूचिभिन्नैः
नीऽारम्भैर्गुड-बलिभुजामाकुल-ग्रामयैत्याः ।
त्वय्यासन्ने परिणतकृल-श्यामजम्बू-वनान्ताः
सम्पत्स्यन्ते कतिपय-दिनस्थायि-डंसा दशाण्डाः ॥ १.२३ ॥

तेषां दिक्षु प्रथित-विदिशा-लक्षणं राजधानीं
गत्वा सद्यः कृलमविकलं कामुकत्वस्य लब्ध्या ।
तीरोपान्त-स्तनितसुभगं पास्यसि स्वादृ यस्मात्
सम्भ्रमङ्गं मुष्मिव पयो वेत्रवत्याश्चलोर्मि ॥ १.२४ ॥

नीचैराप्यं गिरिमधिवसेस्तत्र विश्रामहेतोः
त्वत्सम्पर्कात् पुलकितमिव प्रौढपुष्पैः कदम्बैः ।
यः पश्यस्त्री-रतिपरिमलोद्गारिभिर्नागराणां
उद्दामानि प्रथयति शिला-वेश्मभिर्यौवनानि ॥ १.२५ ॥

विश्रान्तः सन् प्रज वननदी-तीरजातानि सिञ्चन् (तीरजानां निषिञ्चन्)
उद्यानानां नवजल-कण्ठैर्युधिका-जालकानि ।
गण्डस्वेदापनयन-रुजा-क्वान्त-कर्णोत्पलानां

છાયાદાનાત્ ક્ષણપરિચિતઃ પુષ્પલાવી-મુખાનામ્ ॥ ૧.૨૬ ॥

વક્રઃ પન્થા યદપિ ભવતઃ પ્રસ્થિતસ્યોત્તરાશાં

સૌધોત્સડ્ગ-પ્રણયવિમુખો મા સ્મ ભૂરુજ્જયિન્યાઃ ।

વિદ્યુદ્દામ-સ્ફુરિતચકિતૈસ્તત્ર પૌરાડ્ગનાનાં

લોલાપાડ્ગૈર્યદિ ન રમસે લોચનૈર્વચ્ચિતોડસિ ॥ ૧.૨૭ ॥

વીચિક્ષોભ-સ્તનિતવિહગ-શ્રેણિ-કાઞ્ચીગુણાયાઃ

સંસાર્પન્થ્યાઃ સ્ખલિતસુભગં દર્શિતાવર્તનાભેઃ ।

નિર્વિન્ધ્યાયાઃ પથિ ભવ રસાભ્યન્તરઃ સન્નિપત્ય

સ્ત્રીણામાદ્યં પ્રણયવચનં વિભ્રમો હિ પ્રિયેષુ ॥ ૧.૨૮ ॥

વેણીભૂત-પ્રતનુસલિલા તામતીતસ્ય સિન્ધુઃ

પાણ્ડુચ્છાયા તટરુહ-તરુભ્રશિભિર્જીર્ણપર્ણૈઃ ।

સૌભાઞ્ચં તે સુભગ વિરહાવસ્થયા વ્યઞ્જયન્તી

કાશર્યં યેન ત્યજતિ વિધિના સ ત્વયૈવોપપાદ્યઃ ॥ ૧.૨૯ ॥

પ્રાપ્યાવન્તીનુદયન-કથાકોવિદ-ગ્રામવૃદ્ધાન્

પૂર્વોદ્દિષ્ટામનુસર પુરી શ્રીવિશાલાં વિશાલામ્ ।

સ્વલ્પીભૂતે સુચરિતકૃલે સ્વર્ગિણાં ગાં ગતાનાં

શેષૈઃ પુણ્યૈર્હૃતમિવ દિવઃ કાન્તિમત્ ખણ્ડમેકમ્ ॥ ૧.૩૦ ॥

દીર્ઘાકુર્વન્ પટુ મદકલં કૂજિતં સારસાનાં

પ્રત્યુષેષુ સ્ફુટિત-કમલામોદ-મૈત્રીકષાયઃ ।

યત્ર સ્ત્રીણાં હરતિ સુરતગ્લાનિમડ્ગાનુકૂલઃ

શિપ્રાવાતઃ પ્રિયતમ ઇવ પ્રાર્થનાચાટુકારઃ ॥ ૧.૩૧ ॥

હારાંસ્તારાંસ્તરલ-ગુટિકાન્ કોટિશઃ શડ્ખ-શુક્તીઃ

શષ્પ-શ્યામાન્ મરકત-મણીનુન્મયૂખ-પ્રરોહાન્ ।

દૃષ્ટ્વા યસ્યાં વિપણિ-રચિતાન્ વિદ્રુમાણાં ચ ભડ્ગાન્

સંલક્ષ્યન્તે સલિલનિધયસ્તોય-માત્રાવશેષાઃ ॥ ૧.૩૨ ॥

પ્રધોતસ્ય પ્રિયદુહિતરં વત્સરાજોડત્ર જહ્ને

હેમં તાલદ્રુમ-વનમભૂદત્ર તસ્યૈવ રાજાઃ ।

અત્રોદ્ભ્રાન્તઃ કિલ નલગિરિઃ સ્તમ્ભમુત્પાટ્ય દર્પાદ્

ઇત્યાગન્તૂન્ રમયતિ જનો યત્ર બન્ધૂનભિઃ ॥ ૧.૩૩ ॥

जालोद्गीर्णैरुपयित-वपुः केश-संस्कारधूपैः
 बन्धुप्रीत्या भवनशिषिभिर्दत्तनृत्योपहारः ।
 उर्म्येष्वस्याः कुसुम-सुरभिष्वध्वजेन नयेथा
 लक्ष्मीं पश्यंल्ललितवनितापादरागाङ्घ्रितेषु ॥ १.३४ ॥
 (नीत्वा रात्रिं ललितवनितापादरागाङ्घ्रितेषु ॥ १.३४ ॥)

भर्तुः कण्ठस्थविरिति गाणैः सादरं वीक्ष्यमाणः
 पुण्यं यायास्त्रिभुवन-गुरोर्धाम् चाङ्गीश्वरस्य ।
 धूतोद्यानं कुवलयरञ्जो-गन्धिभिर्गन्धवत्याः
 तोयक्रीडा-निरतयुवति-स्नान-तिक्तैर्मरुद्भिः ॥ १.३५ ॥

अप्य-चस्मिन्-जलधर मडाकालमासाद्य काले
 स्थातव्यं ते नयनविषयं यावदत्येति भानुः ।
 कुर्वन् संध्याबलि-पटलतां शूलिनः श्लाघनीयां
 आमन्द्राणां इलमविकलं लभ्यसे गर्जितानाम् ॥ १.३६ ॥

पाद-न्यासैः क्वणित-रशनास्तत्र लीलावधूतै
 रलक्ष्याया-भयित-वलिभिश्चामरैः क्वान्ताडस्ताः ।
 वेश्यास्त्वत्तो नभपद-सुप्मान् प्राप्य वर्षात्र-भिन्दून्
 आभोक्ष्यन्ते त्वयि मधुकर-श्रेणिदीर्घान् कटाक्षान् ॥ १.३७ ॥

पश्चादुच्यैर्भुजतरुवनं माण्डलेनाभिलीनः
 सांध्यं तेजः प्रतिनव-जपापुष्परक्तं ध्यानः ।
 नृत्यारम्भे उर पशुपतेरार्द्रागाङ्घ्रिनेच्छां (नृत्ता)
 शान्तोद्वेग-स्तिमितनयनं दृष्टमक्तिर्भवान्या ॥ १.३८ ॥

गच्छन्तीनां रमणवसतिं योषितां तत्र नक्तं
 रुद्धालोके नरपतिपथे सूचिभेद्यैस्तमोभिः ।
 सौदामिन्या कनकनिकष-स्निग्धया दर्शयोर्वी
 तोयोत्सर्ग-स्तनितमुभरो मा स्म भूर्विकलवास्ताः ॥ १.३९ ॥

तां कस्यांश्चिद्-भवनवल्लभौ सुप्त-पारावतायां
 नीत्वा रात्रिं शिरविलसनात् भिन्नविद्युत्तलत्रः ।
 दृष्टे सूर्ये पुनरपि भवान् वाडयेदध्वशेषं
 मन्दायन्ते न भलु सुहृदामभ्युपेतार्थकृत्याः ॥ १.४० ॥

तस्मिन् काले नयनसलिलं योषितां भाण्डितानां

शान्तिं नेयं प्रणयिभिरतो वर्त्म भानोस्त्यजशु ।
 प्रालेयास्रं कमलवधनात् सोऽपि हर्तुं नलिन्याः
 प्रत्यावृत्तस्त्वयि कररुधि स्यादनल्पाभ्यसूयः ॥ १.४१ ॥

गम्भीरायाः पयसि सरितश्चेतसीव प्रसन्ने
 छायात्माऽपि प्रकृतिसुभगो लप्स्यते ते प्रवेशम् ।
 तस्मात् तस्याः कुमुदविशदान्यर्द्धसि त्वं न धैर्यान्-
 मोधीकर्तुं चटुल-शङ्करोद्धर्तन-प्रेक्षितानि ॥ १.४२ ॥

तस्याः किञ्चित् करधृतमिव प्राप्त-वानीरशाभं
 नीत्वा नीलं सलिलवसनं मुक्तरोधो-नितम्भम् ।
 प्रस्थानं ते कथमपि सभे लम्बमानस्य भावि
 ज्ञातास्वादो विवृतजघनां को विडातुं समर्थः ॥ १.४३ ॥

त्वन्निष्पन्दीश्वसित-वसुधा-गन्धसम्पर्क-रभ्यः
 स्रोतोऽरन्ध्र-ध्वनितसुभगं दन्तिभिः पीयमानः ।
 नीरैर्वास्यत्युपजिगमिषोर्द्वैवपूर्वं गिरि ते
 शीतो वायुः परिणामयिता काननोद्गुम्भराणाम् ॥ १.४४ ॥

तत्र स्कन्दं नियतवसतिं पुष्पमेधीकृतात्मा
 पुष्पासारैः स्नपयतु भवान् व्योमगङ्गा-जलार्द्रैः ।
 रक्षाढेतोर्नव-शशिभृता वासवीनां यमूनां
 अत्यादित्यं हृतवडमुपे संभ्रतं तद्धि तेजः ॥ १.४५ ॥

ज्योतिर्विभा-वलयि गलितं यस्य अर्द्धं भवानी
 पुत्रप्रेम्णा कुवलय-दलप्रापि कर्णो करोति । (कुवलय-पद)
 धौतापाङ्गं उरशशिरुया पावकेस्तं मयूरं
 पश्चादद्भि-ग्रहणगुरुभिर्गार्जितैर्नर्तयेथाः ॥ १.४६ ॥

आराध्यैनं शरवणभवं देवमुल्लङ्घिताध्वा
 सिद्ध-द्वन्द्वैर्जलकणभयाद्भीषिभिर्मुक्तमार्गः ।
 व्यालम्बेथाः सुरभि-तनयालम्भजा मानयिष्यन्
 स्रोतोमूर्त्या भुवि परिणतां रन्तिदेवस्य कीर्तिम् ॥ १.४७ ॥

त्वय्यादातुं जलमवनते शार्ङ्गिणो वर्णयोरै
 तस्याः सिन्धोः पृथुमपि तनुं दूरभावात् प्रवाडम् ।
 प्रेक्षिष्यन्ते गगनगतयो नूनमावर्ज्यं दृष्टीः

अेकं मुक्तागुणमिव लुपः स्थूलमध्येन्द्रनीलम् ॥ १.४८ ॥

तामुत्तीर्य व्रज परिस्थित-लूलता-विभ्रमाणां
पक्ष्मोत्क्षेपाद्गुणपरि-विलसत्क्षुण्णशार-प्रभाणाम् ।
कुन्दक्षेपानुग-मधुकर-श्रीमुषामात्मभिम्भं
पात्रीकुर्वन् दशपुत्रवधू-नेत्रकौतूहलानाम् ॥ १.४९ ॥

ब्रह्मावर्तं जनपदमथश्लायया गाढमानः
क्षेत्रं क्षत्रप्रधन-पिशुनं कौरवं तद् भजेथाः ।
राजन्यानां शितशर-शतैर्यत्र गाण्डीवधन्वा
धारापातैस्त्वमिव कमलान्यभ्यवर्षन्भुजानि ॥ १.५० ॥

छित्वा डालामभिमतरसां रेवती-लोचनाङ्गुं
बन्धुप्रीत्या समरविमुषो लाङ्गली याः सिषेवे ।
कृत्वा तासामभिगममपां सौम्य सारस्वतीनां
अन्तःशुद्धस्त्वमपि भविता वर्णमात्रेण कृष्णः ॥ १.५१ ॥

तस्माद्-गच्छेरनुकनभलं शैलराजावतीर्णां
जहोः कन्यां सगरतनय-स्वर्गसोपान-पङ्क्तिम् ।
गौरीवङ्ग-भ्रुकुटिरथनां या विडस्येव कुनेः
शंभोः केशग्रहणमकरोद्विन्दु-वज्रोर्मिडस्ता ॥ १.५२ ॥

तस्याः पातुं सुरगज एव व्योम्नि पूर्वार्धलम्बी
त्वं येदृच्छ-स्कृटिक-विशदं तर्क्येस्तिर्यगम्भः ।
संसर्पन्त्या सपदि भवतः स्रोतसि छाययाऽसौ
स्यादस्थानोपगत-यमुना-सङ्गमेवाभिरामा ॥ १.५३ ॥

आसीनानां सुरमितशिलं नाभिग-धैर्मृगाणां
तस्या अेव प्रभवमथलं प्राप्य गौरं तुषारैः ।
वक्ष्यस्यध्व-श्रमविनयने तस्य शङ्कुगे निषण्णः
शोभां शुभ्र-त्रिनयनवृषोत्पात-पङ्क्तौपमेयाम् ॥ १.५४ ॥

तं येद् वायौ सरति सरल-स्कन्ध-सङ्घट्टजन्मा
बाधेतोल्का-क्षपितयमरी-बालभारो दवाग्निः ।
अर्द्धस्थेनं शमयितुमलं वारिधारासडस्रैः
आपन्नार्ति-प्रशमनकृलाः सम्पद्ये ल्युत्तमानाम् ॥ १.५५ ॥

ये संरम्भोत्पतन-रभसाः स्वाङ्गालङ्गाय तस्मिन्
मुक्ताध्वानं सपदि शरभा लङ्घयेयुर्भवन्तम् ।
तान् कुर्वीथास्तुमुल-करकावृष्टि-पातावकीर्णान्
के वा न स्युः परिभवपदं निष्कलारम्भ-यत्नाः ॥ १.५६ ॥
(ये त्वां मुक्तध्वनिमसङ्गनाः कायलङ्गाय तस्मिन्
दर्पोत्सोकादृपरि शरभा लङ्घयिष्यन्त्यलङ्घ्यम् ।)

तत्र व्यक्तं दृषदि यरणन्यासमर्धेन्दुमौलेः
शश्वत् सिद्धैरुपहृतबलिं भक्तिनम्रः परीयाः ।
यस्मिन् दृष्टे करणविगमादूर्ध्वमुद्धूतपापाः
संकल्पन्ते स्थिर-गणपद-प्राप्तये श्रद्धानाः ॥ १.५७ ॥ (कल्पिन्यन्ते)

शब्दायन्ते मधुरमनिलैः कीयकाः पूर्यमाणः
संसक्ताभिस्त्रिपुरविजयो गीयते किंनरीभिः ।
निर्द्वादस्ते मुरज एव येत् कन्दरेषु ध्वनिः स्यात् (निर्द्वादी ते)
सङ्गीतार्थो ननु पशुपतेस्तत्र भावी समग्रः ॥ १.५८ ॥

प्रावेयाद्रेरुपतटमतिक्रम्य तांस्तान् विशेषान्
हंसद्वारं भृगुपति-यशोवर्त्म यत् कौञ्चरन्ध्रम् ।
तेनोदीर्यो दिशमनुसरेस्तिर्यगायाम-शोभी
श्यामः पादो बलि-नियमनाभ्युद्यतस्येव विष्णोः ॥ १.५९ ॥

गत्वा योर्ध्वं दशमुष्ण-भुजोश्चवासित-प्रस्थसंधेः
डैलासस्य त्रिदशवनिता-दर्पास्यातिथिः स्याः ।
शृङ्गोच्छ्रायैः कुमुदविशद्वैर्यो वितत्य स्थितः षं
राशीभूतः प्रतिदिनमिव त्र्यम्बकस्याट्टलासः ॥ १.६० ॥

उत्पश्यामि त्वयि तटगते स्निग्ध-भिन्नाञ्जनाभे
सधः कृतद्विरद-दशनच्छेदगौरस्य तस्य ।
शोभामद्रेः स्तिमितनयनप्रेक्षाणीयां भवित्रीं
अंसन्यस्ते सति ललभृतो मेयके वाससीव ॥ १.६१ ॥

छित्वा तस्मिन्भुजगवलयं शंभुना दत्तलस्ता
कीडाशैले यद्वि य विचरेत् पादयारेण गौरी ।
लङ्गीभक्त्या विरचितवपुः स्तम्भितान्तर्जलौघः
सोपानत्वं कुरु मणितटारोहणायान्रथायी ॥ १.६२ ॥

तत्रावश्यं वलय-कुलिशोद्धट्टनोद्गीर्ण-तोयं
नेष्यन्ति त्वां सुरयुवतयो यन्त्रधारा-गृहत्वम् ।
ताभ्यो भोक्षस्तव यदि सपे धर्मलब्धस्य न स्यात्
क्रीडालोलाः श्रवणपरुषैर्गर्जितैर्भाययेस्ताः ॥ १.६३ ॥

उभाम्भोज-प्रसवि सलिलं मानसस्यादधानः
कुर्वन् कामं क्षणमुपपट-प्रीतिमैरावतस्य ।
धु-वल्कल्पद्रुम-डिसलयान्यंशुकानीव वातैः
नानायेष्टैर्जलद ललितैर्निर्विशेस्तं नगेन्द्रम् ॥ १.६४ ॥
(धु-वन् वातैः सजलपृषतैः कल्पवृक्षांशुकानि
स्थायामिन्नः स्फुटिकविशदं निर्विशेः पर्वतं तम् ॥ १.६४ ॥)

तस्योत्सङ्गे प्राणयिन एव सस्त-गङ्गादृकुलां
न त्वं दृष्ट्वा न पुनरलकां झ्रास्यसे कामयासिन् ।
या वः काले वलति सलिलोद्धारमुख्यैर्विमाना
मुक्ताजाल-ग्रथितमलकं कामिनीवाभ्रवृन्दम् ॥ १.६५ ॥

उत्तरमेघः

विद्युत्वन्तं ललितवनिताः सेन्द्रयापं सञ्चित्राः
सङ्गीताय प्रदतमुरजाः स्निग्ध-गम्भीरघोषम् ।
अन्तस्तोयं मणिमयलुवस्तुङ्गमल्ललिङ्गाः
प्रासादास्त्वां तुलयितुमलं यत्र तैस्तैर्विशेषैः ॥ २.१ ॥

उस्ते लीला-कमलमलके भालकुन्दानुविधुं
नीता लोभ्र-प्रसवरजसा पाण्डुतामानने श्रीः ।
यूडापाशे नवकुरबकं यारु कर्णौ शिरीषं
सीमन्ते य त्वदुपगमजं यत्र नीपं वधूनाम् ॥ २.२ ॥

यत्रोन्मत्त-भ्रमरमुपराः पादपा नित्यपुष्पा
उंसश्रेणी-रथितरशना नित्यपद्मा नलिन्यः ।
केकोत्कण्ठा भवनशिषिनो नित्यभास्वत्-कलापा
नित्यज्योत्स्नाः प्रतिहत-तमोवृत्ति-रम्याः प्रदोषाः ॥ २.३ ॥

आनन्दोत्थं नयनसलिलं यत्र नान्यैर्निमित्तैः

नान्यस्तापः कुसुमशरजटिष्ठ-संयोगसाध्यात् ।
नाप्यन्यस्मात् प्राणयकलडाद्-विप्रयोगोपपत्तिः
वित्तेशानां न य भलु वयो यौवनादन्यदस्ति ॥ २.४ ॥

यस्यां यक्षाः सितमणि-मथान्येत्य उर्म्यस्थलानि
ज्योतिश्छायाकुसुम-रथितान्युत्तमस्त्रीसडायाः ।
आसेवन्ते मधु रतिकूलं कल्पवृक्षप्रसूतं
त्वद्गम्भीरध्वनिषु शनकैः पुष्करेष्वाडतेषु ॥ २.५ ॥

मन्दाकिन्याः सलिलशिथिरैः सेव्यमाना मरुद्भिः
मन्दाराणामनुतटरुहां छायया वारितोषणाः ।
अन्येष्ट्यैः कनकसिकतामुष्टि-निक्षेपगूढैः
संकीडन्ते मणिभिरमरप्रार्थिता यत्र कन्याः ॥ २.६ ॥

नीवीबन्धोऽथ्वसित-शिथिलं यत्र बिम्बाधराणां
क्षौमं रागादनिभृत-करेष्वाक्षिपत्सु प्रियेषु ।
अर्थिस्तुङ्गानभिमुपमपि प्राप्य रत्नप्रीपान्
द्रीमूढानां भवति विह्वलप्रेरणा यूर्णमुष्टिः ॥ २.७ ॥

नेत्रा नीताः सततगतिना यद्विमानाग्रभूमीः
आलेभ्यानां नवजल-कण्ठीर्षमुत्पाद्य सद्यः ।
शङ्कास्पृष्टा ष्व जलमुयस्त्वाद्दृशा जलमार्गैः
धूमोद्गारानुकृति-निपुणा जर्जरा निष्पतन्ति ॥ २.८ ॥

यत्र स्त्रीणां प्रियतमभुजालिङ्गनोऽथ्ववासितानां (भुजोऽथ्ववासितालिङ्गितानां)
अङ्गलानि सुरतजनितां तन्तुजालावलम्बाः ।
त्वत्संरोधापगम-विशद्वैश्वन्द्रपादैर्निशीथे
व्यालुम्पन्ति स्फुटजललव-स्यन्दिनश्चन्द्रकान्ताः ॥ २.९ ॥

अक्षय्यान्तर्भवनिधयः प्रत्यहं रक्तकण्ठैः
उद्गायद्भिर्धनपति-यशः किंनरैर्यत्र सार्धम् ।
वैभ्राज्जाभ्यं विबुधवनिता-वारमुप्यासडाया
भद्रदालापा भडिरुपवनं कामिनो निर्विशन्ति ॥ २.१० ॥

गत्युत्कम्पादलक-पतितैर्यत्र मन्दारपुष्पैः
पत्रच्छेदैः कनककमलैः कर्णविभ्रंशिमिश्र ।
मुक्ताजालैः स्तनपरिसरश्छिन्नसूत्रैश्च डारैः

नैशो मार्गः सवितुरुद्ये सूख्यते कामिनीनाम् ॥ २.११ ॥

वासश्चित्रं मधु नयनयोर्विभ्रमादेश-दक्षं
पुष्पोद्भेदं सल डिंसलयैर्भूषणानां विकल्पान् । (विकल्पम्)
लाक्षारोगं यरराकमल-न्यासयोग्यं य यस्यां
श्लोकः सूते सकलमभला-मण्डनं कल्पवृक्षः ॥ २.१२ ॥

पत्रश्यामा दिनकर-उयस्पर्धिनो यत्र वाढाः
शैवोदग्रास्त्वमिव वृष्टिमन्तः प्रभेदात् ।
योधाग्रण्यः प्रतिदशमुषं संयुगे तस्थिवांसः
प्रत्यादिष्टाभरणा-रुचयश्चन्द्रास-प्राणार्द्धैः ॥ २.१३ ॥

मत्वा देवं धनपतिसम्पन्नं यत्र साक्षाद्-वसन्तं
प्रायश्चापं न वलति भयान्मन्मथः षट्पदज्यम् ।
सभ्रूभङ्ग-प्रलितनयनैः कामिलक्ष्येष्वभोद्यैः
तस्यारम्भश्चतुरवनिता-विभ्रमैरेव सिद्धः ॥ २.१४ ॥

तत्रागारं धनपति-गृहानुत्तरेणस्मदीयं
दूराल्लक्ष्यं सुरपति-धनुश्चारुणा तोरणेन ।
यस्योपान्ते कृतकतनयः कान्तया वर्धितो मे
उस्तप्राप्य-स्तभकनमितो बालमन्दारवृक्षः ॥ २.१५ ॥

वापी यास्मिन् मरकतशिला-भङ्गसोपानमार्गा
डैमैश्छन्ना विकय-कमलैः स्निग्ध-वैदूर्यनालैः ।
यस्यास्तोये कृत-वसतयो मानसं संनिःकृष्टे
नाध्यास्यन्ति व्यपगत-शुच्यस्त्वामपि प्रेक्ष्य लंसाः ॥ २.१६ ॥

तस्यास्तोरे रचितशिभरः पेशवैरिन्द्रनीलैः
कीडाशैलः कनककदली-वेष्टनप्रेक्षाणीयः ।
मद्गेलिन्याः प्रियं धति सभे येतसा कातरेण
प्रेक्ष्योपान्त-स्फुरिततडितं त्वां तमेव स्मरामि ॥ २.१७ ॥

रक्ताशोकश्चल-डिसलयः केसरश्चात्र कान्तः
प्रत्यासन्नौ कुरभक-वृतेर्माधवीमण्डपस्य ।
श्लोकः सभ्यास्तव सल मया वामपादाभिलाषी
काङ्क्षत्यन्यो वदनमदिरां दौडदृष्ट्यभनास्थाः ॥ २.१८ ॥

तन्मध्ये य स्फुटिकङ्कलका काञ्चनी वासयष्टिः
 मूले भङ्गा मणिभिरनतिप्रौढ-वंशप्रकाशैः ।
 तावैः शिञ्जवलय-सुभगैर्नर्तितः कान्तया मे
 यामध्यास्ते द्विवसविगमे नीलकण्ठः सुहृद्-वः ॥ २.१९ ॥

ओभिः साधो लुटय-निहितैर्लक्ष्यैर्लक्षयेथा
 द्वारोपान्ते लिभित-वपुषौ शङ्खपद्मौ य दृष्ट्वा ।
 क्षामस्थायं भवनमधुना मद्भियोगेन नूनं
 सूर्यापाये न भवतु कमलं पुष्यति स्वामभिष्याम् ॥ २.२० ॥

गत्वा सद्यः कलभ-तनुतां शीघ्र-सम्पातलेतोः
 कीडाशैले प्रथमकथिते रम्यसानौ निषण्णः ।
 अर्द्धस्यन्तर्भवन-पतितां कर्तुमव्याप्य-भासं
 अधोताली-विलसितनिभां विद्युद्गुम्फेष-दृष्टिम् ॥ २.२१ ॥

त-वी श्यामा शिपरि-दशना पक्वभिम्बाधरोष्ठी
 मध्ये क्षामा यदित-उरिणीप्रेक्षणा निम्ननाभिः ।
 श्रोणीभारादलसगमना स्तोकनम्रा स्तनाभ्यां
 या तत्र स्याद् युवतिविषये सृष्टिराद्यैव धातुः ॥ २.२२ ॥

तां जानीथाः परिमितकथां श्रुवितं मे द्वितीयं
 दूरीभूते मयि सड्यरे यङ्कवाकीमिवैकाम् ।
 गाढोत्कण्ठां गुरुषु द्विवसेष्वेषु गच्छत्सु भालां
 जातां मन्ये शिशिरमथितां पद्मिनीं वाऽन्यत्रुपाम् ॥ २.२३ ॥

नूनं तस्याः प्रबल-रुदितोच्छूननेत्रं प्रियाया
 निःश्वासानामशिशिरतया भिन्न-वर्णाधरोष्ठम् ।
 उस्तन्यस्तं भुभमसकल-व्यज्जित लम्बालकत्वाद्-
 धन्दोर्द्वैत्यं त्वदनुसरण-डिलिष्टकान्तेर्बिभर्ति ॥ २.२४ ॥

आलोकं ते निपतति पुरा सा बलिव्याडुला वा
 मत्सादृश्यं विरडतनु वा भावगम्यं लिभन्ती ।
 पृथञ्चन्ती वा मधुरवचनां सारिकां पञ्जरस्थां
 कस्थिद्-भर्तुः स्मरसि रसिडे त्वं छि तस्य प्रियेति ॥ २.२५ ॥

उत्सङ्गे वा मलिनवसने सौम्य निक्षिप्य वीणां
 मद्गोत्राङ्गु विरचितपदं गेयमुद्रातुकामा ।

तन्त्रीमार्द्रां नयनसलिलैः सारयित्वा कथञ्चिद्
भूयो भूयः स्वयमपि कृतां मूर्च्छनां विस्मरन्ती ॥ २.२६ ॥

शेषान् मासान् विरुद्धिवस-स्थापितस्थावधेर्वा
विन्यस्यन्ती भुवि गणनया देउली-दत्तपुष्पैः ।
संभोगं वा लुट्य-निछितारम्भमास्वादयन्ती (मत्सङ्गं वा)
प्रायेणैते रमण-विरुद्धेष्वङ्गनानां विनोदाः ॥ २.२७ ॥

सव्यापारामलनि न तथा पीडयेन्मद्वियोगः (पीडयेद्विप्रयोगः)
शङ्के रात्रौ गुरुतरशुभं निर्विनोदां सर्षीं ते ।
मत्सदृशैः सुभयितुमलं पश्य साध्वीं निशीथे
तामुन्निद्रामवनि-शयनां सौध-वातायनस्थः ॥ २.२८ ॥

स्निग्धाः सभ्यः क्षणमपि द्रिवा तां न मोक्षयन्ति तन्वीं
अेकप्रभ्या भवति छि जगत्यङ्गनानां प्रवृत्तिः ।
स त्वं रात्रौ जलद शयनासन्न-वातायानस्थः
कान्तां सुप्ते सति परिजने वीतनिद्रामुपेयाः ॥ ? ॥

अन्येष्टव्यामवनिशयने सन्निडीर्षीकपाश्चा
तत्पर्यन्त-प्रगलित-लवैश्छिन्न-छारैरिवास्त्रैः ।
भूयो भूयः कठिनविषमां सारयन्तीं कपोलाद्
आमोक्तव्यामयमितनभेनैकवेणीं करेण ॥ ? ॥

आधिक्षामां विरुद्धशयने संनिषण्णैकपाश्चा
प्रायीमूले तनुमिव कलामात्रशेषां छिमांशोः ।
नीता रात्रिः क्षण एव मया सार्धमिच्छारतैर्या
तामेवोष्णैर्विरुद्ध-मलतीमश्रुभिर्यापयन्तीम् ॥ २.२९ ॥

पादानिन्दोरमृत-शिशिरान् जलमार्ग-प्रविष्टान्
पूर्वप्रीत्या गतमभिमुषं संनिवृत्तं तथैव ।
यक्षुः षेदात् सलिलगुरुभिः पक्षमिच्छाद्यन्तीं
साभ्रेऽह्नीव स्थलकमलिनीं न प्रबुद्धां न सुभाम् ॥ २.३० ॥

निःश्वासेनाधर-डिसलय-उवेशिना विक्षिपन्तीं
शुद्धस्नानात् परुषमलकं नूनमागाण्ड-लम्बम् ।
मत्संभोगः कथमुपनमेत् स्वप्रजोऽपीति निद्रां
आकाङ्क्षन्तीं नयनसलिलोत्पीड-रुद्धावकाशाम् ॥ २.३१ ॥

आद्यै बद्धा विरलदिवसे या शिषा दाम छित्वा
शापस्थान्ते विगलितशुया तां मयोद्रेष्टनीयाम् ।
स्पर्श-किल्लामयमितनभेनासङ्गत् सारयन्ती
गाडामोगात् कठिन-विषमामेकवेर्णी करेण ॥ २.३२ ॥

सा संन्यस्ताभरणमजला पेशलं धारयन्ती
शय्योत्सङ्गे निहितमसङ्गद्-दुःखदुःखेन गात्रम् ।
त्वाभाष्यस्रं नवजलमयं मोययिष्यत्यवश्यं
प्रायः सर्वो भवति करुणावृत्तिरार्द्रान्तरात्मा ॥ २.३३ ॥

जाने सभ्यास्तव मयि मनः संभृत-स्नेहमस्माद्-
छत्थंभूतां प्रथमविरले तामहं तर्कयामि ।
वायालं मां न भलु सुभगंमन्यभावः करोति
प्रत्यक्षं ते निभिलमथिराद्-भ्रातरुक्तं मया यत् ॥ २.३४ ॥

रुद्धापाङ्ग-प्रसरमलकैरञ्जनस्नेहशून्यं
प्रत्यादेशादपि य मधुनो विस्मृत-भूविलासम् ।
त्वय्यासन्ने नयनमुपरिस्पन्दि शङ्के मृगाक्ष्या
मीनक्षोभाय्यल-डुवलयश्री-तुलामेष्यतीति ॥ २.३५ ॥

वामश्चास्याः कररुलपदैर्मुच्यमानो मदीयैः
मुक्ताजालं थिरपरिथितं त्याजितो दैवगत्या ।
संभोगान्ते मम समुथितो उस्तसंवाहनानां
यास्यत्यूरुः सरसकदली-स्तम्भगौरश्चलत्वम् ॥ २.३६ ॥

तस्मिन् काले जलद यद्वि सा लब्धनिद्रासुषुभा स्याद्-
अन्वास्थैनां स्तनितविमुषो याममात्रं सदस्व ।
मा भूदस्थाः प्राणयिनि मयि स्वप्रलब्धे कथंयित्
सधैःकण्ठय्युत-भुजलताग्रन्थि गाढोपगूढम् ॥ २.३७ ॥

तामुत्थाप्य स्वजलकणिका-शीतलेनानिलेन
प्रत्याश्रस्तां सममभिनवैर्जालकैर्मालतीनाम् ।
विद्युद्गर्भः स्तिमितनयनां त्वत्सनाथे गवाक्षे
वक्तुं धीरस्तनित-वयनैर्मानिनीं प्रकमेथाः ॥ २.३८ ॥

भर्तुर्मित्रं प्रियमविधवे विद्धि मामभ्युवाहं

तत्संदेहैर्लृट्य-निष्ठितैरागतं त्वत्समीपम् ।
यो वृन्दानि त्वरयति पथि श्राम्यतां प्रोषितानां
मन्द्रस्निग्धैर्ध्वनिभिरजला-वेणुभोक्षोत्सुकानि ॥ २.३८ ॥

धृत्याभ्याते पवनतनयं मैथिलीवोन्मुष्पी सा
त्वामुत्कण्ठोच्छ्वसितलृट्या वीक्ष्य संभाव्य चैव ।
श्रोत्र्यत्यस्मात् परमवलिता सौम्य सीमन्तिनीनां
कान्तोदन्तः सुलृट्टुपनतः सङ्गमात्किञ्चिदूनः ॥ २.४० ॥

तामायुष्मन् मम य वयनादात्मनश्चोपकर्तुं
भूया अवे तव सडयरो रामगिर्याश्रमस्थः ।
अव्यापन्नः कुशलमबले पृथ्यति त्वां वियुक्तः
पूर्वाभाष्यं सुलभविपदां प्राणिनामेतदेव ॥ २.४१ ॥

अङ्गेनाङ्गं प्रतनु तनुना गाढतमेन तमं
सास्त्रेणाश्रुद्रुतमविरतोत्कण्ठमुत्कण्ठितेन ।
उषणोच्छ्वासं समधिकतरोच्छ्वासिना दूरवर्ती
सङ्कुल्यैस्तैर्विशति विधिना वैरिणा रुद्भुमार्गः ॥ २.४२ ॥

शब्दाभ्येयं यदपि डिल ते यः सपीनां पुरस्तात्
कर्णं लोलः कथयितुमभूदानन-स्पर्शलोभात् ।
सोऽतिकान्तः श्रवणविषयं लोयनाभ्यामदृष्टः
त्वामुत्कण्ठा-विरचितपदं मन्मुपेनेदमाह ॥ २.४३ ॥

श्यामास्वङ्गं यडित-उरिणीप्रेक्षणे दृष्टिपातं
वङ्त्रस्थायां शशिनि शिपिनां अर्धभारेषु केशान् ।
उत्पश्यामि प्रतनुषु नदीवीथिषु भ्रूविलासान्
उन्तैकस्मिन्वयिदपि न ते यण्डे सादृश्यमस्ति ॥ २.४४ ॥

त्वामालिप्य प्रणयकुपितां धातुरागैः शिलायां
आत्मानं ते यरणपतितं यावद्विच्छामि कर्तुम् ।
अस्रैस्तावन्-मुडुरुपयितैर्दृष्टिरालुप्यते मे
कूरस्तस्मिन्नपि न सडते सङ्गमं नौ कृतान्तः ॥ २.४५ ॥

धारासिक्तस्थल-सुरभिरास्त्वन्मुपस्यास्य आले
दूरीभूतं प्रतनुमपि मां पञ्चबाणः क्षिणोति ।
धर्मान्तेऽस्मिन्विगाणाय कथं वासराणि व्रजेयुः

द्विजसंसक्त-प्रविततधन-व्यस्तसूर्यातपानि ॥ ? ॥

मामाकाश-प्रणोदितभुजं निर्दयाश्वेषलेतोः
लब्धायास्ते कथमपि मया स्वप्न-संदर्शनेषु ।
पश्यन्तीनां न भवु भुङ्क्षो न स्थलीदेवतानां
भुङ्क्तास्थूलास्तरु-किसलयेष्वश्रुलेशाः पतन्ति ॥ २.४६ ॥

भित्त्वा सद्यः किसलयपुटान् देवदारुद्रुमाणां
ये तत्क्षीर-स्रुतिसुरभयो दक्षिणेन प्रवृत्ताः ।
आलिङ्ग्यन्ते गुणवति मया ते तुषाराद्रिवाताः
पूर्वस्पृष्टे यद्वि किल भवेद्दृग्मेभिस्तवेति ॥ २.४७ ॥

संक्षिप्येत क्षण एव कथं दीर्घयामा त्रियामा
सर्वावस्थास्वडरपि कथं मन्मन्दातपं स्यात् ।
एत्थं येतश्चटुलनयने दुर्लभप्रार्थनं मे
गाढोष्माभिः कृतमशरणां त्वद्वियोग-व्यथाभिः ॥ २.४८ ॥

नन्वात्मानं भुङ्क्ते विगणयन्नात्मनैवावलम्बे
तत् कल्याणि त्वमपि नितरां मा गमः कातरत्वम् ।
कस्यात्यन्तं सुभमुपनतं दृग्भमेकान्ततो वा
नीयैर्गच्छत्युपरि य दशा यङ्कनेमिङ्कमेण ॥ २.४९ ॥

शापान्तो मे भुङ्ग-शयनादुत्थिते शार्ङ्गपाणौ
शेषान्मासान् गमय यतुरो लोचने मीलयित्वा ।
पश्चादावां विरडगुणितं तं तमात्माभिलाषं
निर्वेक्ष्यावः परिणत-शरयन्द्रिकासु क्षपासु ॥ २.५० ॥

भूयश्चाह त्वमपि शयने कण्ठलज्जा पुरा मे
निद्रां गत्वा किमपि रुदती सस्वनं विप्रभुङ्क्ता ।
सान्तर्डासं कथितमसकृत् पृच्छतश्च त्वया मे
दृष्टः स्वप्ने कितव रमयन् कामपि त्वं मयेति ॥ २.५१ ॥

अेतस्मान्मां कुशलिनमभिज्ञान-दानाद्-विदित्वा
मा कौलीनादसितनयने मथ्यविश्वासिनी भूः ।
स्नेहानाहुः किमपि विरडे ध्वंसिनस्ते त्वभोगाद्
एष्टे वस्तुन्युपयितरसाः प्रेमराशीभवन्ति ॥ २.५२ ॥

आश्वास्यैव प्रथमविरडोदग्रशोका सर्षी ते
 शैवादाशु त्रिनयन-वृषोत्प्रात-कूटान्निवृत्तः ।
 साभिज्ञान-प्रलितकुशलैस्तद्भयोभिर्भमापि
 प्रातः कुन्तप्रसव-शिशिलं श्रुवितं धारयेथाः ॥ २.५३ ॥

कश्चित् सौम्य व्यवसितमिदं बन्धुकृत्यं त्वया मे
 प्रत्यादेशान्न भलु भवतो धीरतां कल्पयामि ।
 निःशब्दोऽपि प्रदिशसि जलं याचितश्चातडेभ्यः
 प्रत्युक्तं छि प्रणयिषु सतामीप्सितार्थ-छिद्यैव ॥ २.५४ ॥

येतत् कृत्वा प्रियमनुचित-प्रार्थनावर्तिनो मे
 सौडार्दाद्-वा विधुर इति वा मय्यनुकोशभुङ्ध्या ।
 छान् देशान् विचर प्रावृषा संभृतश्रीः
 मा भूद्वं क्षणमपि य ते विद्युता विप्रयोगः ॥ २.५५ ॥

छत्याप्याते सुरपतिसम्भः शैलकुल्यापुरीषु
 स्थित्वा स्थित्वा धनपतिपुरीं वासुरैः डैश्चिदाप ।
 मत्वागारं कनकरुचिरं लक्षणैः पूर्वमुक्तैः
 तस्थोत्सङ्गे क्षितितलगतानां तां य दीनां दददर्श ॥ ? ॥

तस्माद्द्रेर्निगदितुमथो शीघ्रमेत्यालकायां
 यक्षागारं विगलितनिभं दिष्टयिहैर्विदित्वा ।
 यत् संदिष्टं प्राणयमधुरं गुड्यडेन प्रयत्नात्
 तद्रेछिन्याः सकलमवदत् कामरूपी पयोदः ॥ ? ॥

तत्संदिशं जलधरवरो दिव्यवायाऽऽययक्षे
 प्राणांस्तस्या जनछितरतो रक्षितुं यक्षवध्वाः ।
 प्राप्योदन्तं प्रमुदितमनाः सापि तस्थौ स्वभर्तुः
 डेषां न स्यादवितथङ्गला प्रार्थना छ्युत्तमेषु ॥ ? ॥

श्रुत्वा वार्तां जलदकथितां तां धनेशोऽपि सधः
 शापस्थान्तं सदयदृष्टयः संविधायास्तकोपः ।
 संयोज्यैतौ विगलितशुचौ दंपती लृष्टयितौ
 भोगानिष्ठानविरतसुभं भोजयामास शश्वत् ॥ ? ॥

छत्थंभूतं सुरचितपदं मेघदूताभिधानं
 कामक्रीडाविरछितजने विप्रयोगे विनोदः ।

मेघस्यास्मिन्नितिनिपुणता बुद्धिभावः कवीनां
नत्वार्थायाश्चरणाकमलं कालिदासश्चकार ॥ ? ॥
इति मेघदूतं सम्पूर्णात् ।

Notes:

The variations पाठभेद are given in
parenthesis () on the right of the verse line.

Verses marked with ? are believed to
be interpolations and those added in the end
appear to be composed by a later poet.

Encoded by Avinash Sathaye and Jost Gippert
Proofread by Avinash Sathaye, Jost Gippert,
and reconfigured by Rajani Arjun Shankar.

——
Meghadutam Kalidasa's Cloud Messenger
pdf was typeset on April 17, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

